

Redactor: Petrișor Militaru

Coperta: Sorina Bela

Ilustrația copertei 1: Eugene Berman – Solitude (1941)

Foto coperta 4 de Ana Maria Pozmac

DTP: Mihaela Chiriță

Volumul este câștigătorul
Concursului Național de Poezie „Constantin Nisipeanu”
ediția a V-a

Editura Aius Printed este recunoscută de CNCS

Descrierea CIP A Bibliotecii Naționale a României
BĂLĂȘANU, ELENA

Singurătatea nu ne face mai buni / Elena Bălășanu ;
postf. de Gabriel Nedelea. – Craiova : Aius, 2020
ISBN 978-606-562-902-8

I. Nedelea, Gabriel (postf.)

821.135.1

© Editura Aius, pentru prezenta ediție

Editura **Aius** Craiova, 2020
str. Pașcani, nr. 9, 200151
tel.: 0351 467 471
e-mail: editura.aius@gmail.com
www.aius.ro

Este interzisă reproducerea totală sau parțială a textelor,
pe orice suport audio, video sau electronic, fără acordul
deținătorului drepturilor de autor.

ISBN 978-606-562-902-8

Elena Bălășanu

***singurătatea
nu ne face mai buni***

Postfață de Gabriel Nedelea

Cuprins

Dragă a	5
I.	7
II.	9
III.	11
IV.	12
V.	13
VI.	14
VII.	15
VIII.	16
IX.	17
X.	18
XI.	19
XII.	20
XIII.	21
XIV.	22
poetă la cratiță.....	23
poetă la cratiță	25
fructe de mare	26
o femeie supărată.....	27
nu mai înțeleg nimic din viața asta.....	28
in the name of.....	29

ce ai.....	30
prima atingere e fără luptă.....	31
sunt lucruri pe care nu le știu încă	32
când memoria nu te lasă să mănânci singur	33
semne	34
sunt defectă.....	36
fructele putrezesc în tabloul agățat	37
déjà vu.....	38
let's count planes.....	40
the bus.....	41
să te bucuri de răsărit	42
sufocați de lucruri	43
astenii & nevroze	44
după ora patru	45
cum să îți spun trecătorule.....	46
azi nu s-a trezit bine.....	47
fericirea vine prin mesaje	48
aș vrea să am siguranța	49
iubirea se împarte în vis	50
nu am salvat	51
uroborus	52
Ana mi-a zis	53
floare-scoică.....	54
la Viena	55
imperfecțiuni	56

în fiecare seară Cecilia își face cuib	57
camera de la stradă	58
o altă dimineață.....	59
singurătatea nu ne face mai buni	60
și știi că nu ai de ales	61
Poezia ca regăsire a sinelui prin celălalt (postfață de Gabriel Nedelea).....	63

I.

O să încep prin a-ți spune
că ți-am rupt volumul de versuri.
Eu l-am citit prima și i-am spus că e bun.
El se făcea că nu vrea să-l citească.
I l-am pus în pat și am plecat din cameră.
L-am lăsat să-i atingă fiecare pagină,
am plâns în camera cealaltă.
Știi, noi avem încredere unul în altul
ca înecatul în pluta care îl aduce la mal.
Am știut de tine de la început.
Am vorbit despre lucruri și despre tine.
O singură propoziție, te-am găsit
în acea singură propoziție.
I-am spus și lui, pentru că nu se cunoaște
așa cum îl știu eu. Uneori ne e mai greu
să intrăm în noi, dar eu intru în el
atât de repede și de adânc că nu simte.
Și te-am văzut ascunsă într-o cochilie.

În primăvară am văzut mulți melci striviți
pe trotuarul de lângă biserică. Era un carnațiu,
urme de roți, de picioare. A văzut și el melcii,
știa ce durere trebuie să fi simțit. Nu am trecut
pe lângă ei. I-am luat și i-am pus în iarbă,
în siguranță. Un somn liniștit fără alte urme.
Nu asta ne dorim cu toții?

II.

Eu m-am născut empatică
și nu am țipat
doar pentru mine.
Am țipat pentru toate femeile
moarte înaintea mea,
pentru cele care vor veni
după mine,
am țipat cât am putut de tare
și pentru tine,
apoi te-am auzit icnind
că ți-au înghețat picioarele.
Aveai ștrampi de mătase
culoarea piciorului,
eu îi aveam negri.
Eu am devenit femeie
cu mult timp în urmă,
în mine nu mai e nimic
transparent.

O să înveți și tu ca toate femeile
că nimic din ceea ce ni s-a spus
nu este adevărat.
O să înveți și o plângi.
De atunci o să plângi în fiecare zi.

III.

În ultimul timp te-am strigat
de multe ori în gând.
Știu că auzi cum tremur
de fiecare dată când iese pe ușă.
Am făcut tot ce-am putut
să-l îndepărtiez.
Eu n-am avut puterea să-l las.
Mi-aș fi lăsat sufletul odată cu el,
așa că i-am zis: du-te la ea, fii fericit!
M-aș fi bucurat pentru voi
după ce aș fi murit
de câteva ori.

IV.

Sunt o femeie neputincioasă
și mă urăsc pentru asta.
Sunt o femeie sfâșiată
și mă urăsc pentru asta.
Florile nu se îmbracă niciodată
în negru.
Am văzut femei
căror le cresc flori în păr
peste noapte.
Am văzut femei amăgite.
Am văzut femei care
s-au pierdut.
Azi îmi mănânc pâinea prăjită
cu miere și unt,
îmi beau ceaiul de fructe
și nu simt nimic.

V.

Când am crezut că l-am pierdut,
soarele s-a închis în mine.
Seara îl priveam cum adoarme,
îmi puneam capul pe pieptul lui
și îmi imaginam că suntem în alt loc.
Dimineața mă trezeam devreme,
deschideam gura și luam înghițituri
mici de lumină în liniște.
Diminețile erau frumoase și triste
ca un fluture orb
ce ți se așază în palmă.